

Det er af Hensyn til Landevejskonkurrencen, at Konstanten ønskes nedsat som anført paa de korte Afstande.

Den fornødne Hjemmel for Satserne søges ved foranstaaende Lovforslags § 1, Punkt 8.

Forskellige Takster, hvis Fastsættelse er overladt til Ministeren for offentlige Arbejder, ønskes ogsaa forhøjede, saaledes f. Eks. Taksterne for Befordring af Køretøjer, brugt Emballage, for Dækning af Gods m. fl.

Endvidere søges der Hjemmel til at ændre Bestemmelserne om Befordring og Fragtberegning af Ekspresgods. De nuværende Bestemmelser, hvorefter Ekspresgods befordres saa hurtigt, som Køreplanen tillader det, virker i høj Grad hemmende for en regelmæssig Gennemførelse af de hurtigkørende Persontog, idet Mængden af det Gods, der indleveres som Ekspresgods, efterhaanden er stegen saa stærkt, at dets Befordring i disse Tog ikke kan ske, uden at Togene ofte forsinkes ret betydeligt, og af Hensyn til Befordringen af Vogne til Optagelse af Ekspresgodset i Hurtigtogene maa man indskrænke Antallet af Personvogne, som ellers kunde medføres, hvorved en Del rejsende udelukkes fra Befordring med de hurtigkørende Tog, hvis Bestemmelse først og fremmest er at befordre Personer og Rejsegods. Til Optagelse af Ekspresgodset maa der desuden undertiden indsættes almindelige Godsvogne, hvis Befordring i de hurtigkørende Persontog kan medføre Fare for Driftens Sikkerhed, da disse Vogne ikke er indrettede til at fremføres sammen med de tunge Truckvogne i Tog med saa stor en Hastighed, jfr. det herom udtalte paa Side 187 i den af Kommissionen angaaende Sikkerhedsforholdene ved Statsbanerne afgivne Betænkning. Det er derfor absolut paakrævet, at man her ligesom i andre Lande som Regel udelukker Ekspresgods fra Befordring med Person-Ekspresdog og henviser dette Gods til Befordring med andre hurtige Tog. Under Hensyn hertil er § 1, Punkt 2, i Lovforslaget (Ændringen af Takstlovens § 19) indsat. For at begrænse Mængden af Ekspresgods til det Gods, der nødvendigvis skal befordres saa hurtigt som muligt over Baneerne, anser man det endvidere for nødvendigt, at Forskellen mellem Ekspresgodsfragt og Ilgodsfragt bliver gjort større, end Tilfældet er nu, hvor Ekspresgodsfragten kun er dobbelt saa høj som Ilgodsfragten, og det er derfor foreslaaet at ændre Bestemmelserne om Fragtberegning af Ekspresgods saa-

ledes, at der fremtidig skal beregnes tredobbelt Ilgodsfragt.

I Konsekvens heraf bør der for letfordærlige Varer, der sendes som Ekspresgods, regnes $1\frac{1}{2}$ Gange Ilgodsfragt. For at opnaa en Fragt, der i nogen Grad svarer hertil, naar de nævnte Varer sendes som Stykgods med Ilgodshastighed, har man derhos foreslaaet, at Fragten ved saadan Forsendelse altid regnes efter den højeste Fragtstykgodsklasse uanset Vægtmængden.

En Sammenstilling af de nugældende og de foreslaaede Godstakster indeholdes i Bilag 2.

Forhøjelsen af Taksterne for Befordring af Frimærkepakker er en nødvendig Følge af de stedse stigende Udgifter, bl. a. til Køreløn for Udbringelse af Pakkerne. Det er ogsaa nødvendigt at forhøje Taksterne for denne Befordring, naar Ilgodstaksterne forhøjes. Man har ansat det for rettest at fastsætte Taksterne for Pakker over 5 kg, stigende pr. $2\frac{1}{2}$ kg, idet en Forhøjelse af 50 Øre pr. 5 kg vilde gøre det vanskeligt at tilvejebringe det rette Forhold mellem Jernbanens og Postvæsenets Takster for Pakker mellem 5 og 10 kg. For Vægte under 3 kg bør Postvæsenets Pakketakst være billigst, da smaa Pakker som Regel kun i ringe Grad egner sig til Jernbanebefordring.

Ved § 1, Punkt 3, rettes en i § 20 i Takstloven værende sproglig Fejl.

Ved § 1, Punkt 4, ændres Bestemmelserne om Afsenderens Afgivelse af en Erklæring, naar Gods indleveres i uindpakket Stand eller mangelfuldt indpakket. Efter de nugældende Bestemmelser skal Afsenderen i de nævnte Tilfælde afgive en Erklæring herom baade paa Fragtbrevet og paa en særlig dertil bestemt Formular. Denne Ordning, der tidligere ogsaa har været gældende i Tyskland, hvor den for nogle Aar siden er bleven forladt, er temmelig vidtløftig, og man mener, at den uden Skade kan ændres saaledes som foreslaaet, hvorefter den omhandlede Erklæring kun skal gives i Fragtbrevet. Dog er man sindet i de reglementariske Bestemmelser at bibeholde den nugældende Bestemmelse om, at Forsendere, som til Stadighed sender Gods af ensartet Beskaffenhed med de samme Mangler ved Indpakningen eller uden Emballage, til Afsendelsesstationen kan afgive en Generalerklæring derom en Gang for alle og paa Fragtbrevet nøjes med en Henvisning til Generalerklæringen og dens Dato.